

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหลักสูตร เรื่อง การขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉ่วหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร เป็นลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R & D) ดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
- ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development) : การพัฒนาหลักสูตร
- ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research) : การทดลองใช้หลักสูตร
- ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development) : การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากการศึกษาเอกสาร แบ่งเป็น 4 ส่วนมีดังนี้ 1) ผลการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับนโยบายทางการศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรครั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่2)พ.ศ.2545 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 3) ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเพลงอีแซว 4) ผลศึกษาความต้องการของการพัฒนาหลักสูตรจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับนโยบายทางการศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร

1. ผลการศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายให้ปลูกฝังให้คนมีคุณธรรม นำความรู้ เป็นคนดี มีเหตุผล มีความรักในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มีจิตสาธารณะ รู้จักประมาณ รู้จักอนุรักษ์ สร้างเสริมและพัฒนาวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น ปลูกฝังด้านวัฒนธรรมอันดีงามมีภูมิคุ้มกัน มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีสมรรถนะและทักษะในการประกอบอาชีพ สร้างเสริมสังคมภูมิปัญญาและ การเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ สันติวิธี และมีวิถีประชาธิปไตยอย่างยั่งยืน พัฒนาสิ่งแวดล้อมของสังคม เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาคนและสร้างสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญาและ การเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดการศึกษา โดยโรงเรียนสามารถจัดรายวิชาให้นักเรียนได้เลือกเรียนอย่างหลากหลายตามสภาพและทรัพยากรในท้องถิ่นนั้นๆ และสามารถนำภูมิปัญญา

ท้องถิ่นมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนได้ สามารถปรับหรือพัฒนาเนื้อหา และกิจกรรมในหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้ชีวิตจริงของตนเอง และท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักท้องถิ่นของตนเอง เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ ห่วงแหนและร่วมอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามไว้สืบไป ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมพื้นฐาน

2. ผลการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2)พ.ศ.2545 ได้กำหนดให้จัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข และจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนรู้ให้เกิดได้ทุกเวลาทุกสถานที่ ที่มี การประสานความร่วมมือกับบิดามารดาผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ พร้อมทั้งให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทยเป็นพลเมืองดีของชาติ การดำรงชีวิตและ การประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่ จัดทำสาระของหลักสูตรตาม วัตถุประสงค์ ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาปัจจุบันในชุมชน สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม

3. ผลการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผลจากมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ซึ่ง กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำ

ประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข พร้อมทั้งเป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นระบบประกอบด้วยรูปแบบกระบวนการวิธีการที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง มีความหมายและมีคุณค่าในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม มุ่งสร้างเสริมเจตคติ คุณค่าชีวิต ปลูกฝังคุณธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับตัวและปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร

ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตร ลักษณะของหลักสูตรที่ดี ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร รูปแบบของการพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวกับ การจัดการศึกษา และจากการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรจากนักศึกษานามาสังเคราะห์กระบวนการพัฒนาหลักสูตรมี 4 ขั้นตอนคือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การทดลองใช้หลักสูตร 4) การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพลงอีแซว

ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเพลงอีแซว จากหนังสือเพลงนอกศตวรรษ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2550) ของอเนก นาวิกมูล จากหนังสือโครงการชำระรักษาดนตรีการแสดงและการละเล่นพื้นบ้านเพลงอีแซวของวิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จากหนังสือเพลงพื้นบ้านภาคกลาง(งานศพแม่บัวผัน จันทร์ศรี ศิลปินแห่งชาติ)ของอเนก นาวิกมูล จัดพิมพ์โดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม จากหนังสือวัฒนธรรมไทยกับขบวนการเปลี่ยนแปลงสังคม ของฉัตรทิพย์ นาถสุภา และงานวิจัยเกี่ยวกับเพลงอีแซวต่างๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์เป็นข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแคว่หวาน ที่สำคัญจำนวน 7 เรื่อง คือ 1)ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพลงอีแซว 2) ลักษณะคำประพันธ์ของเพลงอีแซว 3) การร้องเพลงอีแซว 4) การใช้ภาษาท่ารำประกอบเนื้อร้องเพลงอีแซว 5) การเล่นเครื่องดนตรีประกอบการแสดงเพลงอีแซว 6) การเข้าวงแสดงเพลงอีแซวในโอกาสต่างๆ

ผลจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากการสัมภาษณ์ ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร

ผลจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากการสัมภาษณ์ ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร ในการพัฒนาหลักสูตร เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉวแหวหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้บริหารโรงเรียนวัดบ้านกรวด ครูผู้สอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และ ภูมิปัญญาชาวบ้าน การนำเสนอมีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
2. ความต้องการและความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉวแหวหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. ปัญหาอุปสรรค และแนวทางการแก้ไขในการพัฒนาหลักสูตรหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ผลจากการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนวัดบ้านกรวดจำนวน 1 คน ครูผู้สอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 3 คน กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 3 คน และภูมิปัญญาชาวบ้านจำนวน 3 คน โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งการทำงาน ประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอ ดังตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	6	60.00
หญิง	4	40.00
รวม	10	100.00
2. อายุ		
31 – 40 ปี	1	10.00
41 – 50 ปี	5	50.00
51 – 60 ปี	3	30.00
61 – 70 ปี	1	10.00
รวม	10	100.00

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	8	80.00
ปริญญาโท	2	20.00
ปริญญาเอก	-	-
รวม	10	100.00
4. ตำแหน่งการทำงาน		
ผู้บริหารสถานศึกษา	1	10.00
ครูผู้สอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3	30.00
กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	3	30.00
ภูมิปัญญาชาวบ้าน	3	30.00
รวม	10	100.00
5. ประสบการณ์ทำงาน		
1 – 10 ปี	-	-
11 – 20 ปี	1	10.00
21 – 30 ปี	7	70.00
31 – 40 ปี	2	20.00
รวม	10	100.00

จากตาราง 5 พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 60.00 อายุระหว่าง 41 – 50 คิดเป็นร้อยละ 50.00 ในด้านการศึกษาส่วนใหญ่จบปริญญาตรี ร้อยละ 70.00 ด้านตำแหน่งการทำงานพบว่าเป็นครูผู้สอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน ร้อยละ 90.00 ส่วนด้านประสบการณ์การทำงานส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 20–29 ปี คิดเป็นร้อยละ 70.00

2. ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉ่วหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญและความจำเป็นของการพัฒนาหลักสูตรเรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉ่วหวาน โดยภาพรวมพบว่า มีความจำเป็นในเรื่องการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น เป็นสิ่งที่ใกล้ตัวของผู้เรียน และเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร จะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น

และไม่ทอดทิ้งวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม เป็นการมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกิดทักษะในการปฏิบัติและเกิดความรักในศิลปวัฒนธรรมเพลงพื้นบ้านในท้องถิ่นของตน มีค่านิยมต่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของไทย มีความรู้สึกผูกพัน ห่วงแหนท้องถิ่นของตนเอง ส่งเสริมและเผยแพร่แก่คนรุ่นหลัง ซึ่งจะช่วยให้เพลงอีแซวดำรงคงอยู่คู่แผ่นดินไทยตลอดไป

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักสูตร มาจัดการศึกษา พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความเห็นควรนำหลักสูตรมาจัดการศึกษา เนื่องจากเป็นหลักสูตรที่ใกล้ตัวผู้เรียนทำให้เกิดการเรียนรู้ตรงกับสภาพจริง เกิดความรักและความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง และเป็นการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาสาระในการพัฒนาหลักสูตร เรื่อง การขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแ่วหวาน จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมพบว่า ควรจัดเนื้อหาเกี่ยวกับ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพลงอีแซว ได้แก่ ประวัติความเป็นมาของเพลงอีแซว เครื่องดนตรี ลักษณะคำประพันธ์ การร้องและการใช้ภาษาทำรำ การเข้าวงแสดงเพลงอีแซว

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้ ควรจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรียนรู้ได้จากการปฏิบัติจริง จากภูมิปัญญาท้องถิ่น และสามารถนำไปใช้ได้จริง ศึกษาแหล่งการเรียนรู้โดยตรง

2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีแนวทางในด้านการวัดผลและประเมินผล ดังนี้ ควรจัดการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ต้องการให้วัดผลทั้งก่อนเรียน ขณะเรียนและหลังเรียน และควรวัดทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ และการปฏิบัติ และควรสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการทำงานร่วมกันด้วย

3.ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขปัญหา ในการพัฒนาหลักสูตร เรื่อง การขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแ่วหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขปัญหา ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดกิจกรรม พบว่า การพัฒนาหลักสูตร เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแ่วหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้ให้สัมภาษณ์คิดว่าปัญหาคือ ขาดบุคลากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการถ่ายทอดความรู้ ปราชญ์ชาวบ้านบางท่านขาดเทคนิคการถ่ายทอดความรู้ ขาดการประสานงานระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและภูมิปัญญาชาวบ้าน ขาดงบประมาณและผู้สนับสนุนอย่างจริงจัง ขาดแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ และผู้เรียนขาดจิตสำนึกและไม่เห็นความสำคัญในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ขาดบุคลากรที่มีความรู้ใน การจัดทำหลักสูตร

3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร เรื่อง การขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉวหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัด สุพรรณบุรี ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อเสนอแนะว่ารัฐบาลและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนทั้งบุคลากรภูมิปัญญาท้องถิ่นและงบประมาณ แหล่งเรียนรู้ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ควรมีการประชาสัมพันธ์และให้การยกย่องต่อภูมิปัญญาท้องถิ่น

สรุปได้ว่าการพัฒนาหลักสูตร เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉวหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี ควรจัดให้ผู้เรียนปฏิบัติจริง เป็นการปลูกฝังให้เยาวชนเกิดความรักและหวงแหนภูมิปัญญาท้องถิ่นและนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ โดยมีภูมิปัญญาท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร

ผลจากการศึกษาข้อมูลพื้นจากการสอบถามนักเรียน สอบถามข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับความสำคัญ ความต้องการ ในการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตร เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉวหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน วัดบ้านกรวด อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 20 คน รูปแบบการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่นักเรียนต้องการพัฒนามีดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน
2. ความต้องการในการเรียนและรูปแบบการจัดการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังนี้
 - 2.1 ด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอน
 - 2.2 ด้านเนื้อหาในการเรียน
 - 2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 2.4 ด้านประโยชน์ในด้านการเรียน
 - 2.5 ด้านการวัดผลและประเมินผลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

- 1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านกรวด อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 20 คน โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระยะเวลาการอาศัยในอำเภอดอนเจดีย์ อาชีพของผู้ปกครองและ นักเรียนเคยมีความรู้หรือประสบการณ์ด้านการร้องเพลงอีแซว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอ ดังตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	8	40.00
หญิง	12	60.00
รวม	20	100.00
2. อายุ		
11 ปี	3	15.00
12 ปี	16	80.00
13 ปี	1	5.00
รวม	20	100.00
3. ระยะเวลาการอาศัยในอำเภอดอนเจดีย์		
1 – 5 ปี	1	5.00
6 – 10 ปี	1	5.00
10 ปีขึ้นไป	18	90.00
รวม	20	100.00
4. อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการ	-	-
รับจ้าง	7	35.00
ธุรกิจส่วนตัว	12	60.00
ค้าขาย	1	5.00
รวม	20	100.00
5. นักเรียนเคยมีความรู้หรือประสบการณ์		
ด้านการร้องเพลงอีสาน		
ไม่เคยมีความรู้	18	90.00
เคยมีความรู้	2	10.00
รวม	20	100.00

จากตาราง 6 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ด้านอายุนักเรียนส่วนใหญ่ อายุ 12 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ในด้านระยะเวลาการอาศัยในอำเภอดอนเจดีย์นักเรียนส่วนใหญ่

จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ด้านอาชีพของผู้ปกครอง นักเรียนส่วนใหญ่ มีอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และด้านนักเรียนเคยมีความรู้หรือ ประสบการณ์ด้านการร้องเพลงอีแซว นักเรียนส่วนใหญ่ ไม่เคยมีความรู้หรือประสบการณ์ จำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 90.00

2. ความต้องการในการเรียนและรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ต้องการ พัฒนาหลักสูตร เรื่อง การขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแ่วหวาน สำหรับ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านกรวด อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 20 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอ ดังตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความต้องการรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความถี่	ร้อยละ
1. เชิญวิทยากรท้องถิ่นมาให้ความรู้	20	100.00
2. ทักษะศึกษาจากการแสดงจริง	20	100.00
3. คู่มือทัศน	18	90.00
4. ฟังเทปเสียง	16	80.00
5. ฝึกปฏิบัติจริง	20	100.00

จากตาราง 7 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ มีความต้องการจัดรูปแบบการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ส่วนใหญ่ต้องการเชิญวิทยากรท้องถิ่นมาให้ความรู้ จำนวน 20 คน คิดเป็น ร้อยละ 100.00 ทักษะศึกษาจากการแสดงจริง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ฝึกปฏิบัติ จริง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 คู่มือทัศน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ฟังเทปเสียงจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 (นักเรียนตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความต้องการในการจัดเนื้อหา

ด้านการจัดเนื้อหา	ความถี่	ร้อยละ
1. ประวัติความเป็นมาของเพลงอีแซว	18	90.00
2. จังหวะของเพลงอีแซว	16	80.00
3. ร้องเพลงอีแซว	20	100.00
4. ำประกอบการแสดง	17	85.00

ตาราง 8 (ต่อ)

ด้านการจัดเนื้อหา	ความถี่	ร้อยละ
5. เล่นเครื่องดนตรี	16	80.00
6. แต่งกลอนเพลงอีแซว	12	60.00
7. แสดงต่อหน้าสาธารณชน	18	90.00

จากตาราง 8 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ มีความต้องการการจัดเนื้อหา ส่วนใหญ่ต้องการเรียนเนื้อหา ด้านการร้องเพลงอีแซวจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ด้านการแต่งกลอนเพลงอีแซวจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 (นักเรียนตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับประโยชน์ในการเรียน

ประโยชน์ในด้านการเรียน	ความถี่	ร้อยละ
1. มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพลงอีแซว	16	80.00
2. มีทักษะการแสดงเพลงอีแซว	18	90.00
3. เป็นการอนุรักษ์เพลงอีแซว	15	75.00
4. นำไปประกอบอาชีพต่อไป	4	20.00
5. มีความภาคภูมิใจ	16	80.00

จากตาราง 9 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ เห็นประโยชน์ในการเรียน ส่วนใหญ่ต้องการมีทักษะการแสดงเพลงอีแซว จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพลงอีแซว จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 มีความภาคภูมิใจจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 เป็นการอนุรักษ์เพลงอีแซวจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ นำไปประกอบอาชีพต่อไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 (นักเรียนตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผล	ความถี่	ร้อยละ
1. การสังเกตพฤติกรรมในการเรียน	18	90.00
2. การสัมภาษณ์	14	70.00
3. การสอบถาม	14	70.00
4. การทดสอบ	15	90.00
5. เพิ่มสะสมผลงาน	12	60.00
6. ปฏิบัติจริง	20	100.00

จากตาราง 10 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ มีความต้องการในการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่ ต้องการ วัดผลและประเมินผลด้วยการปฏิบัติจริง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ด้านเพิ่มสะสมผลงานจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 (นักเรียนตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จากการสัมภาษณ์และสอบถาม สรุปได้ว่าบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตร เรื่อง การขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแว่วหวาน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนวัดบ้านกรวด ครูผู้สอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และภูมิปัญญาชาวบ้าน และนักเรียนมี ความต้องการที่จะพัฒนาหลักสูตร เรื่อง การขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแว่วหวาน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีเนื้อหาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น และความต้องการของนักเรียนเน้นการฝึกทักษะการปฏิบัติจริง และมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development) : การพัฒนาหลักสูตร

ผลการพัฒนาหลักสูตร เรื่อง การขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแว่วหวาน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 คือ การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากการศึกษาข้อมูลส่วนตัวสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนวัดบ้านกรวด ครูผู้สอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และภูมิปัญญาชาวบ้าน และสอบถาม ความต้องการของนักเรียน เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร เรื่อง การขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสาน เพลงอีแซวแว่วหวาน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี แล้วนำข้อมูลที่ ได้มาสังเคราะห์ เพื่อพัฒนาหลักสูตร เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแว่วหวาน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนประเภท

กิจกรรมชุมนุม โดยมีองค์ประกอบหลักสูตร ประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย คำอธิบาย รายวิชา โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหา ระยะเวลา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและวัสดุ อุปกรณ์ การวัดผลและการประเมินผล สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องมาเป็น ข้อมูลสำหรับเป็นแนวทางในการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรเรื่อง การขับขานเพลง พื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉวแหวหวาน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล ตรวจสอบความสอดคล้องเพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ 1)การพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง 2)การประเมินหลักสูตรฉบับร่าง โดยผู้เชี่ยวชาญ 3)การปรับปรุงหลักสูตรฉบับร่าง

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน รวมทั้งการขอ คำแนะนำและคำปรึกษาจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ นำมาพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง ประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย คำอธิบายรายวิชา โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหา ระยะเวลา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและวัสดุอุปกรณ์ การวัดผลและการประเมินผล มี รายละเอียดดังนี้

หลักการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแนวคิดปฏิรูปการเรียนรู ได้มีนโยบายส่งเสริมและเปิดโอกาสให้สถานศึกษาชั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำหลักสูตรให้ สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ โดยให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาร่วมกันสนับสนุนส่งเสริมซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตร แกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการศึกษา ทำให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีส่วนร่วมและมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร ให้สอดคล้อง กับความต้องการของท้องถิ่น พร้อมทั้งมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย รวมทั้งจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน โดยมุ่งพัฒนา ผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงกับ ชีวิต ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริงและเกิดความรักหวงแหน ผูกพัน สามารถดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

นอกจากนี้ยังได้กำหนดให้ทุกสถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเพิ่มพูน ประสบการณ์การเรียนรู้ ให้กว้างขวางหลากหลายทั้งด้านวิชาการและด้านอาชีพ การสร้าง บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ศักยภาพ เจตคติ ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ซึ่งนำไปสู่ การดำรงชีวิตในสังคมประชาธิปไตย ที่ส่งเสริมให้เคารพในสิทธิเสรีภาพ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ โดยเน้น การปฏิบัติด้วยตนเอง

จากแนวคิดดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร มีความสำคัญและ ความจำเป็นที่ต้องได้รับความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ให้สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงกับชีวิต ในด้าน ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาไทยและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

จังหวัดสุพรรณบุรี มีศิลปวัฒนธรรมเกี่ยวกับเพลงพื้นบ้านที่มีชื่อเสียงเป็นระยะ เวลานานมากกว่า 100 ปี ได้แก่ เพลงอีแซว ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ควรค่าแก่ การอนุรักษ์ไว้ก่อนที่จะมีการสูญหาย เนื่องจากค่านิยมความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ประกอบกับศิลปินที่มีความสามารถในเรื่องเพลงอีแซวมีอายุมากขึ้น ดังนั้นการให้ความรู้ในเรื่องเพลงอีแซว จึงควรจัด ให้เป็นความรู้แก่เยาวชน เพื่อจะได้ร่วมกันสืบสานวัฒนธรรมเพลงพื้นบ้านของสุพรรณบุรีให้คง อยู่ตลอดไป

จากเหตุผลดังที่ได้กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาและความสำคัญที่จะ พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง การขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแว่วหวาน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเป็นแนวทางใน การพัฒนาการเรียน การสอนในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพท้องถิ่นของ จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เป็นการมุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกิดทักษะในการปฏิบัติและเกิดความรักในศิลปวัฒนธรรมเพลง พื้นบ้านในท้องถิ่นของตน จะทำให้นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น และไม่ทอดทิ้ง วัฒนธรรมที่ดั้งเดิม มีค่านิยมต่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของไทย มีความรู้สึกผูกพัน ห่วงแหน ท้องถิ่นของตนเอง ส่งเสริมและเผยแพร่แก่คนรุ่นหลัง ซึ่งจะช่วยให้เพลงอีแซวดำรงคงอยู่คู่ แผ่นดินไทยตลอดไป

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาจากการร้องเพลง การเล่นเครื่องดนตรี และการใช้ภาษาท่าร่า ให้เข้ากับจังหวะ ในการแสดงเพลงอีแซว

อภิปรายซักถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของเพลงพื้นบ้าน ประวัติ ความเป็นมาของเพลงอีแซว ลักษณะของคำประพันธ์ ทำนองการร้องเพลงอีแซว เครื่องดนตรี ที่ใช้ประกอบ การแสดง การแต่งกาย สถานที่และโอกาสในการแสดง ขนบธรรมเนียมและลำดับ ขั้นตอนในการแสดงเพลงอีแซวประวัติและผลงานของศิลปินเพลงอีแซว บอกความรู้สึกที่มีต่อ เพลงอีแซว และศิลปินที่ชื่นชอบ และบอกวิธีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น

ฝึกปฏิบัติการร้องเพลงอีแซว การเล่นเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงเพลงอีแซว การใช้ภาษาท่าร่าให้สอดคล้องกับเนื้อร้องของเพลง และเทคนิคการแสดงหน้าเวทีในโอกาส ต่างๆ ในด้านเนื้อหาการสอดแทรกเรื่องคุณธรรมและมารยาทในการแสดงเพลงอีแซว และ บูรณาการร่วมกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ

เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของเพลงอีแซว ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น เกิดความภาคภูมิใจและชื่นชมในภูมิปัญญาท้องถิ่นนำความรู้ความสามารถในการแสดงเพลงอีแซวไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตร เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแ่วหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีความสามารถในการแสดงเพลงอีแซว และมีเจตคติที่ดีต่อเพลงอีแซว มีรายละเอียดดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพลงพื้นบ้าน
2. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพลงอีแซว
3. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะเกี่ยวกับจังหวะ การร้อง การรำ และการเล่นเครื่องดนตรี ประกอบการแสดงเพลงอีแซว
4. เพื่อให้นักเรียนมีนิสัยรักการทำงานร่วมกับผู้อื่น
5. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อเพลงอีแซว
6. เพื่อให้นักเรียนมีค่านิยมในการอนุรักษ์และถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น

โครงสร้าง

ประสบการณ์ที่จัดให้นักเรียน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความหมาย ลักษณะและประเภทของเพลงพื้นบ้าน
2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพลงอีแซว
3. ลักษณะคำประพันธ์ของเพลงอีแซว
4. การร้องเพลงอีแซว
5. การใช้ภาษาทำรำประกอบเนื้อร้องเพลงอีแซว
6. การเล่นเครื่องดนตรีประกอบการแสดงเพลงอีแซว
7. การเข้าวงแสดงเพลงอีแซวในโอกาสต่างๆ

ขอบข่ายเนื้อหาสาระ

ขอบข่ายเนื้อหาสาระหลักสูตร เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแ่วหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี มีรายละเอียดดังต่อไปนี้
นำเสนอ ดังตาราง 1

ตาราง 11 ขอบข่ายเนื้อหาหลักสูตร

เนื้อหา	ทฤษฎี / ชั่วโมง	ปฏิบัติ / ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1		
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพลงอีแซว ได้แก่	2	-
- ประวัติความเป็นมาของเพลงอีแซว		
- ลักษณะของเพลงอีแซว		
- เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงเพลงอีแซว		
- การแต่งการในการแสดงเพลงอีแซว		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2		
ลักษณะคำประพันธ์ของเพลงอีแซว	1	-
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3		
การร้องเพลงอีแซว	-	6
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4		
การใช้ภาษาท่ารำประกอบเนื้อร้องเพลงอีแซว	-	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5		
การเล่นเครื่องดนตรีประกอบการแสดงเพลงอีแซว	-	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6		
การเข้าวงแสดงเพลงอีแซวในโอกาสต่าง ๆ	-	2
รวม	3	12
รวมทั้งสิ้น		15

จากตาราง 11 แสดงขอบข่ายเนื้อหาของหลักสูตร เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉวหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี มีแผนการจัดการเรียนรู้ในภาคทฤษฎี จำนวน 3 ชั่วโมง และภาคปฏิบัติจำนวน 12 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง

เวลาเรียน

หลักสูตร เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉวหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี กำหนดเวลาเรียนไว้ จำนวน 15 ชั่วโมง โดยสอนในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง นำเสนอ ดังตาราง 12

ตาราง 12 เวลาเรียนภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ

เนื้อหา	อัตราเวลาเรียนโดยประมาณ	
	ร้อยละ	ชั่วโมง
ทฤษฎี	20.00	3
ปฏิบัติ	80.00	12
รวม	100.00	15

จากตาราง 12 แสดงเวลาเรียนภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ของหลักสูตร เรื่อง การขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉวหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี คิดเป็นภาคทฤษฎีร้อยละ 20 และภาคปฏิบัติร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

เพื่อให้การจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉวหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นไปตามจุดประสงค์ข้างต้น จึงกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
2. การจัดการเรียนรู้โดยยึดหยุ่นตามสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
3. จัดการเรียนรู้ เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และมุ่งเน้นกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม
4. จัดการเรียนรู้โดยสอดแทรกคุณธรรมและ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในโครงการเยาวชนคนดีศรีสุพรรณ เน้นการเป็นคนดี มีคุณธรรม มีความประพฤติดี เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาไทย และปลูกจิตสำนึกในความเป็นไทย

สื่อการจัดการเรียนรู้

1. เอกสารตำรา เกี่ยวกับเพลงอีแซว
2. ใบความรู้
3. ใบงาน
4. คอมพิวเตอร์
5. อุปกรณ์และเครื่องเล่นเกี่ยวกับแผ่นบันทึกเสียง
6. แผ่นบันทึกเสียงเพลงพื้นบ้าน เช่น เพลงอีแซว
7. แผ่นผังคำประพันธ์เพลงอีแซว
8. ตัวอย่างคำประพันธ์เพลงอีแซว ในบทต่างๆเช่นบทไหว้ครู บทเกริ่น บทอวยพร

9. เครื่องดนตรีประกอบการแสดงเพลงอีแซว เช่น ตะโพน ฉิ่ง กรับ
10. วิทยากรท้องถิ่น
11. เครื่องแต่งกาย ได้แก่ เสื้อผ้าและเครื่องประดับ
12. วัสดุทัศน และเครื่องเล่นวัสดุทัศน

การวัดผลและ การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
 2. สังเกตจากความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรม
 3. การสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน
 4. สังเกตพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม
 5. การตรวจผลงาน
 6. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 7. แบบประเมินการปฏิบัติงาน
- 2. ผลการประเมินหลักสูตรฉบับร่าง**

การประเมินหลักสูตรฉบับร่าง ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร ก่อนนำหลักสูตรไปทดลองใช้โดยนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ แล้วนำส่วนที่บกพร่องมา ปรับปรุงแก้ไข แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5คน ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการพัฒนา หลักสูตรเรื่องการบริหารงานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉ่วหวาน คือผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 2 คน ด้านเนื้อหา จำนวน 2 คนและด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน โดยผู้วิจัย นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงหลักสูตร เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล กับกลุ่ม ตัวอย่างได้แก่นักเรียนโรงเรียนวัดบ้านกรวด จำนวน 20 คน นำเสนอดังตาราง 13

ตาราง 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินหลักสูตรฉบับร่างของผู้เชี่ยวชาญ

ประเด็น	ดัชนีความสอดคล้อง	ความหมาย
1. ความสอดคล้องของส่วน ประกอบ ใน หลักสูตรฉบับร่าง	1.00	สอดคล้อง
2. ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแนวการจัดการเรียนรู้	1.00	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 13 (ต่อ)

ประเด็น	ดัชนีความสอดคล้อง	ความหมาย
4. ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	1.00	สอดคล้อง
5. ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	1.00	สอดคล้อง
6. ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	1.00	สอดคล้อง
7. ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	1.00	สอดคล้อง
8. ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	1.00	สอดคล้อง

จากตาราง 13 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินหลักสูตรฉบับร่างของผู้เชี่ยวชาญ สรุปได้ดังนี้

1. ความสอดคล้องของส่วนประกอบในหลักสูตรฉบับร่าง ได้แก่ ความสำคัญหลักการ จุดหมาย คำอธิบายรายวิชา โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหา ระยะเวลา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน สื่อและวัสดุอุปกรณ์ การวัดผลและการประเมินผล จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ดังนั้นส่วนประกอบของหลักสูตรฉบับร่างมีความสอดคล้องและเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญบางท่านให้ข้อเสนอแนะในด้านการวัดและประเมินผล ควรปรับปรุงประเด็นในการประเมินและเกณฑ์การวัด ของแบบประเมินทักษะการปฏิบัติให้ชัดเจนขึ้น

2. ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแนวการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และกระบวนการวัดผลและประเมินผล จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ดังนั้นส่วนประกอบในแนวการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องและเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญบางท่านให้ข้อเสนอแนะในด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ควรมีการสอดแทรกคุณธรรม

3. ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ 1-6 ได้แก่ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้

และกระบวนการวัดผลและประเมินผล จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนพบว่า ทุกประเด็นของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) เท่ากับ 1.00

3. ผลการปรับปรุงหลักสูตรฉบับร่าง

จากการนำหลักสูตร เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉ่วหวาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับร่าง พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า หลักสูตร มีความสอดคล้องและเหมาะสม และสามารถนำไปทดลองใช้ได้ แต่มีผู้เชี่ยวชาญ บางท่านให้ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อนำมาปรับปรุง หลักสูตรการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซว แฉ่วหวาน ฉบับร่างมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านการประเมินผลควรมีการประเมินผลที่หลากหลายวิธี
2. เนื้อหาในใบความรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มากเกินไป

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research) : การทดลองใช้หลักสูตร

การทดลองหลักสูตร เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉ่วหวาน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนวัดบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุพรรณบุรี เขต 2 จำนวน 20 คน โดยผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เป็นการเรียนเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพลงอีแซว ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับเพลงอีแซวแล้ว ร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็น ซึ่งจากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมพบว่า นักเรียน แต่ละกลุ่มมีความตั้งใจ กระตือรือร้นให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดี และ ถูกต้องตามขั้นตอน นักเรียนแสดงความคิดเห็นมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน พร้อมทั้ง คอบคำตามตามใบงานที่1-2 รวมเวลา 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เป็นการเรียนเกี่ยวกับลักษณะคำประพันธ์ของเพลงอีแซว ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับลักษณะคำ ประพันธ์ของเพลงอีแซว นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ร่วมกันวิเคราะห์ลักษณะของคำประพันธ์ในบท กลอนที่ได้รับมอบหมาย แล้วส่งตัวแทนออกมานำเสนอ จากการสังเกตพฤติกรรมแต่ละกลุ่ม มี ความตั้งใจและมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี นักเรียนแต่ละกลุ่มส่ง ตัวแทนแสดงความคิดเห็นมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้โดย การฝึกปฏิบัติจริง แล้วให้นักเรียนไปค้นคว้าและฝึกแต่งคำประพันธ์มาคนละ 1 บทเป็นการบ้าน รวมเวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เป็นการเรียนเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติร้องเพลงอีแซว ผู้วิจัย ได้เตรียมใบงานบทเพลงอีแซวโครงการเยาวชนคนดีศรีสุพรรณได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดย

แบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อฝึกกิจกรรมตามฐานต่าง ๆ โดยมีวิธีถ่ายทอดความรู้ดังนี้ 1) สาธิตการร้องเพลงอีแซวให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง 2) อธิบายวิธีร้องเพลงอีแซวที่ถูกต้องให้นักเรียน 3) ให้นักเรียนฝึกร้องพร้อมกัน โดยร้องเพลงอีแซวตามที่ละวรรค ต่อไปแบ่งกลุ่มฝึกร้องเพลงอีแซวตามเป็นกลุ่มที่ละวรรค ต่อไปฝึกร้องเพลงอีแซวตามที่ละวรรคเป็นรายคน จากการสังเกตนักเรียนมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม แบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อฝึกบทกลอนเพื่อคัดเลือกพ่อเพลงแม่เพลง รวมเวลา 6 ชั่วโมง (ให้บทกลอนไปฝึกที่บ้านและฝึกซ้อมเวลาที่ว่าง)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เป็นการเรียนเกี่ยวกับการใช้ภาษาทำรำประกอบเนื้อร้องเพลงอีแซว ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อฝึกทำรำประกอบการร้องเพลงอีแซว จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนหญิงจะฝึกการใช้ภาษาทำรำประกอบเนื้อร้อง ได้ดีกว่านักเรียนชาย รวมเวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เป็นการเรียนเกี่ยวกับการเล่นเครื่องดนตรีประกอบการแสดงเพลงอีแซว ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อฝึกเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ ตามฐานที่กำหนดให้ โดยมีภูมิปัญญาท้องถิ่นสาธิตการเล่นเครื่องดนตรีที่ถูกต้องแต่ละชนิดแล้วให้นักเรียนแต่ละคนฝึกปฏิบัติ เป็นกลุ่มก่อน เมื่อนักเรียนบางคนในกลุ่มฝึกได้แล้วก็ให้สอนเพื่อนๆ แล้วร่วมกันอภิปรายและส่งตัวแทนออกมาสาธิตการเล่นเครื่องดนตรีและให้นักเรียนวาดรูปพร้อมระบายสีอุปกรณ์เครื่องดนตรีประกอบการแสดงเพลงอีแซว จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนชายจะฝึกเครื่องดนตรี ได้ดีกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนมีความสนุกสนาน มีความรับผิดชอบ กับกิจกรรมต่างๆ จัดให้รวมเวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เป็นการเรียนเกี่ยวกับการเข้าวงแสดงเพลงอีแซวในโอกาสต่างๆ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยสำรวจนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านต่างๆ เช่น นักเรียนคนใดเสียงดี มีไหวพริบ แม่นจังหวะ จะเลือกเป็นพ่อเพลงและแม่เพลงจัดเป็นกลุ่มที่ 1 นักเรียนกลุ่มใดรำทำประกอบเพลงอีแซวได้สวยงาม สามารถร้องรับเป็นลูกคู่จัดเป็นกลุ่มที่ 2 นักเรียนคนใดสามารถกำกับจังหวะได้ถูกต้อง จัดเป็นกลุ่มที่ 3 จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนสามารถร้องเพลงอีแซวได้ถูกต้องตามจังหวะและทำนองมากขึ้น มีนักเรียนหลายคนสามารถเป็นพ่อเพลงและแม่เพลงได้ นักเรียนสนุกสนานในการทำกิจกรรม หลายคนร้องได้อย่างคล่องแคล่ว มีความมั่นใจมากกว่าเดิม รวมเวลา 2 ชั่วโมง

นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจ และตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ มีความรับผิดชอบ มีความสนุกสนานในการเข้าร่วมกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development) : การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

1. ผลการประเมินผลการใช้หลักสูตร

การประเมินผลการใช้หลักสูตรการพัฒนาหลักสูตร เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้าน สืบสานเพลงอีแซวแฉวแหวหวาน ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อประเมินผลหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ดังนี้มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การประเมินผลก่อน และหลังใช้หลักสูตร ผู้วิจัยประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐาน ประเมินผลความรู้ ความเข้าใจ ของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉวแหวหวาน และ ประเมินวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้หลักสูตร เพื่อศึกษาข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นำเสนอโดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน ใช้หลักสูตร และหลังใช้หลักสูตร มาเปรียบเทียบกันตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังตาราง 14

ตาราง 14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์	จำนวน	คะแนน	ส่วนเบี่ยงเบน	t-test	p - value
	นักเรียน (n)	เฉลี่ย (\bar{X})	มาตรฐาน (S.D.)		
ก่อนใช้หลักสูตร	20	12.00	2.636	17.790	.001 *
หลังใช้หลักสูตร	20	24.90	2.174		

* $p < .05$

จากตาราง 14 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉวแหวหวาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 การประเมินทักษะการปฏิบัติ คือการประเมินผลระหว่างการใช้หลักสูตร จาก การเรียนตามหลักสูตรเรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแฉวแหวหวาน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวนนักเรียน 20 คน โดยประเมินผลงานจาก การปฏิบัติระหว่างการใช้หลักสูตร ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 โดยใช้แบบประเมิน คุณภาพการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยประเมินด้วยตนเองและแบ่งเกณฑ์การประเมินเป็น 4 ระดับ คุณภาพ ดังนี้ ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.00 – 4.00 เท่ากับ ดีมาก ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.00 เท่ากับ ดี ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 เท่ากับ พอใช้ ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.51 เท่ากับ ปรับปรุง แสดงผลรวมของการประเมินทักษะการปฏิบัติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปราบกฏผลดังตาราง 15

ตาราง 15 คะแนนเฉลี่ยทักษะการปฏิบัติ

รายการประเมิน ทักษะการปฏิบัติ	จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนทักษะการปฏิบัติ		แปลความ
		\bar{X}	S.D.	
การร้องเกริ่น	20	2.95	0.76	ดี
การร้องเนื้อเพลง	20	3.30	0.80	ดีมาก
การร้องรับลูกคู่	20	3.35	0.81	ดีมาก
การรำประกอบ	20	3.15	0.93	ดีมาก
การกำกับจังหวะ	20	2.45	0.76	พอใช้
	รวมเฉลี่ย	3.04	0.81	ดีมาก

จากตาราง 15 พบว่าทักษะการปฏิบัติเรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซว
แว่วหวาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมทักษะการปฏิบัติของนักเรียนอยู่ใน
ระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.04$, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณารายข้อการประเมินพบว่า คะแนนเฉลี่ย
สูงสุด ได้แก่การร้องรับลูกคู่ ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.81) และคะแนนเฉลี่ยรองลงมาได้แก่
การร้องเนื้อเพลง ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = 0.80) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่รายการกำกับ
จังหวะ ($\bar{X} = 2.45$, S.D. = 0.76) อยู่ในระดับพอใช้

1.3 การประเมินเจตคติต่อเพลงอีแซว คือการประเมินผลหลังการใช้หลักสูตรจาก
การเรียนหลักสูตรเรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวแว่วหวาน ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 20 ข้อ ซึ่งใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20
คน ผลปรากฏดังตาราง 16

ตาราง 16 คะแนนค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติต่อหลักสูตร

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ เจตคติ
1. ข้าพเจ้ามีความสุขสนุกสนานในขณะที่เรียน	4.60	0.68	มากที่สุด
2. ข้าพเจ้าชอบเข้าร่วมกิจกรรมเพลงอีแซวมาก	4.55	0.60	มากที่สุด
3. เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าชอบนั่งร้องเพลงอีแซว	4.35	0.74	มาก
4. ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจตนเองเมื่อเข้าร่วมกิจกรรม	4.80	0.41	มากที่สุด
5. ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งในการอนุรักษ์เพลงอีแซว	4.85	0.36	มากที่สุด

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ เจตคติ
6. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูทำให้ข้าพเจ้าสนใจในการเรียนมากขึ้น	4.60	0.75	มากที่สุด
7. ข้าพเจ้ารู้สึกชอบเมื่อครูนำไปดูการแสดงเพลงอีแซวในสถานที่แสดงจริง	4.50	0.68	มากที่สุด
8. ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจที่ครูนำไปแสดงเพลงอีแซวในโอกาส ต่าง ๆ	4.60	0.68	มากที่สุด
9. ข้าพเจ้าชอบค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเพลงอีแซว	4.50	0.76	มากที่สุด
10. ข้าพเจ้ารู้สึกมีความรักในท้องถิ่นมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม	4.50	0.82	มากที่สุด
11. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจมากขึ้นในการร้องเพลงอีแซว	4.65	0.48	มากที่สุด
12. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมเพลงอีแซวทำให้เป็นคนที่ยกเล้าแสดงออกมากขึ้น	4.60	0.68	มากที่สุด
13. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมเพลงอีแซว	4.65	0.67	มากที่สุด
14. ข้าพเจ้าคิดว่าการเล่นร้องเพลงอีแซวสามารถหารายได้พิเศษเพื่อช่วยเหลือครอบครัวได้	4.30	0.65	มาก
15. การฝึกร้องเพลงอีแซวบ่อยๆทำให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือได้คล่องมากขึ้น	4.50	0.68	มากที่สุด
16. เมื่อข้าพเจ้าร้องเพลงอีแซวได้แล้วต้องการที่จะถ่ายทอดความรู้ให้น้อง ๆ รุ่งหลังร้องเพลงอีแซวได้ด้วย	4.45	0.88	มาก
17. หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมเพลงอีแซวทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความรับผิดชอบมากขึ้น	4.50	0.68	มากที่สุด
18. ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้ร่วมกิจกรรม	4.65	0.48	มากที่สุด
19. ข้าพเจ้าคิดว่าหลังจากเรียนหลักสูตรเพลงอีแซวทำให้รักและรู้จักคุณค่าของท้องถิ่นมากขึ้น	4.40	0.68	มาก
20. ข้าพเจ้าต้องการให้เพื่อนๆ ได้เข้ามาร่วมกิจกรรม	4.70	0.47	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.56	0.64	มากที่สุด

จากตาราง 16 พบว่านักเรียนมีระดับเจตคติต่อการเรียนรู้เพลงอีแซว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งในการอนุรักษ์เพลงอีแซว ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.36) นักเรียนรู้สึกมั่นใจตนเองเมื่อเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.41) และนักเรียนต้องการให้เพื่อนๆ ได้เข้ามาร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.47) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ นักเรียนคิดว่า การร้องเพลงอีแซวสามารถหารายได้พิเศษเพื่อช่วยเหลือครอบครัวได้ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.65)

ส่วนข้อเสนอแนะอื่นๆ ต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องการขับขานเพลงพื้นบ้านสืบสานเพลงอีแซวว่าหวาน นักเรียนเสนอแนะให้ไปศึกษาแหล่งเรียนรู้การแสดงจริง หรือเข้าร่วมกิจกรรมแสดงเพลงอีแซวในโอกาสต่างๆ บ่อยๆ

2. ผลการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

เมื่อนำหลักสูตรไปทดลองใช้แล้ว พบว่า มีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไข ในเรื่องของระยะเวลา เพราะในทางปฏิบัติจริง พบว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม โดยเฉพาะในการจัดกิจกรรมภาคปฏิบัติ จึงยืดหยุ่นระยะเวลาให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนด และควรปรับปรุงใบความรู้บางแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีสาระกระชับยิ่งขึ้น ดังในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องลักษณะคำประพันธ์ของเพลงอีแซว ปรับปรุงใบความรู้ให้มีเนื้อหากระชับขึ้น และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการร้องเพลงอีแซว ปรับปรุงเวลาจากเดิม 4 ชั่วโมง เป็น 6 ชั่วโมง และควรให้นักเรียนฝึกนอกเวลา ในช่วงพักกลางวันและหลังเลิกเรียน จะมีปัญหาบ้างสำหรับนักเรียนที่อ่านหนังสือไม่ออก จะแก้ไขโดยร้องบันทึกเสียงของครูแล้วให้นักเรียนฝึกร้องตาม ทำซ้ำบ่อยๆ จะทำให้นักเรียนร้องได้ และให้คำปรึกษาต่างๆ แก่นักเรียน เพื่อให้การทดลองใช้หลักสูตรดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย